

Kolektyvas auklėja žmogų

Daug gerų, pamokančių pavyzdžių galima rasti rajone, kada atskirų kolūkių ar įmonių kolektyvai rimčiausią dėmesį skiria naujo žmogaus, komunistinės visuomenės nario, formavimui. Ypač visuomenės kolektyvo poveikiu auklėjant žmones komunistinės pažūros ir darbą, socialistinės nuosavybės apsaugos dvasia gerai išitikino „Surdegio“ kolūkio vadovai, kuriems dalykinę, konkrečią pagalbą šiuo atžvilgiu suteikia draugiškas teismas ir liaudies draugovė viešajai tvarkai palaikyti. Prieš kurį laiką kolūkietis Kasačiūnas grobstė kolūkinį turtą, o Dobrovolskis kartais pasielgdavo chuliganiskai. Kolūkio draugiškas teismas savo posėdžiuose apsvaistė jų nusizengimus, kolūkiečiai griežtai pasmerkė jų netinkamą elgesį. Tai buvo gera pamoka ir nusizengusiems, ir kitiems kolūkio nariams, kurie draugiškojo teismo asmenyje pajuto didžiulę jėgą. Todėl vis rečiau šiame kolūkyje pasitaiko viešosios tvarkos drąsūs pažeidimai, silinksminius žmonės vengia lankytis įsigėrę. Nėleka abejingai bet kokiems kolūkiečių nusikalstamumo reiškiniams ir „Lenino keliu“ kolūkio draugiškasis teismas bei liaudies draugovė. Kolūkyje sudaryta nepakantumo atmosfera tiems, kas nenori sąžiningai dirbti, dorai elgtis buityje. Kolektyvas, jausdamas atsakomybę už kiekvieną savo narį, pats auklėja kolūkiečius. Todėl per išėjusius metus ne vienas šio kolūkio narys nebuvo perduotas liaudies teismui. Šio kolūkio partinė ir komjaunimo organizacijos

nuolat rūpinasi kolūkiečių kultūriniais poreikiais, įtraukia juos į meno saviveiklą, sportinį darbą. Todėl pastebimai nyksta girtuokliavimo, muštynių bei kiti blogi įpročiai, kurie anksčiau pasitaikydavo.

Vienok atskiri įmonių ir kolūkių kolektyvai savo žmonių auklėjimui skiria pernelyg mažą dėmesį. Pavyzdžiui, Anykščių MMS mechanizatoriai Mackevičius Stasys, Vinciušas Petras ir Skinderskis Jonas, begirtuokliaudami Rubikių bufete, sukėlė muštynes, išvartė stalus. Kadangi tokius nusizengimus jie padarė pirmą kartą, Anykščių MMS kolektyvas galėjo šiemis draugams taikyti visuomeninio poveikio priemones — jų elgesį apsvaistyti ir pasmerkti draugiškojo teismo posėdyje.

Tačiau Anykščių MMS kolektyvas, ir ypač draugiškas teismas paliko tam abejingai ir kurti, o kai rajono liaudies teismas norėjo nusikaltusius nubausti, tai MMS vadovai su prašymais kreipėsi į liaudies teismą, kad juos ištelsintų, nes girdi, dėl darbininkų stoties, prastovės mechanizmai, nukentę darbai ir pan.

Dar yra nemaža žmonių, kurie jokiose įmonėse ar organizacijose nedirba, o verčiasi privačiu darbu. Neretai tokie žmonės irgi pažeidinėja viešąją tvarką, nederamai elgiasi šeimose ir t. t. Todėl visuomenės poveikis šių žmonių atžvilgiu irgi neturi būti susilpnintas. Didžiulį vaidmenį šia linkme galėtų atlikti prie miestų vykdomųjų komitetų organizuoti draugiški teismai. Bet jeigu prie Troš-

kūnų miesto vykdomojo komiteto yra sudarytas draugiškas teismas, kuris nuveikė nemažą auklėjamąjį darbą, tai kodėl gi ligšiol toks draugiškas teismas nesuorganizuotas prie Anykščių miesto vykdomojo komiteto? Kodėl negalėtų veikti draugiškas teismas ir prie Svėdasų apylinkės Tarybos?

Prieš blogus įpročius, įvairius nesąžiningumo pasireiškimus turėtų suaktyvinti savo veiklą partinės ir komjaunimo organizacijos, moterų tarybos. Dar neretai pasitaiko atvejų, kada patys komjaunuoliai pažeidinėja darbo drausmę, netinkamai elgiasi viešose vietose, tačiau komjaunimo organizacijos jų elgesio laiku neapsvarsto.

Visuomeninės organizacijos darbo žmonių auklėjimo klausimais turi rūpintis ne pripuolamai, kartas nuo karto, o nuolatos, sistemingai. Jos galės pasiekti teigiamų rezultatų tik su ta sąlyga, jei pasitelks į pagalbą plačiąją visuomenę, jei kels draugiškųjų teismų ir liaudies draugovių vaidmenį aktyvins jų veiklą.

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DŽD TARYBOS ORGANAS

DIDŽIOJO SPALIO GARBEI

Ivykdytas 10 mėnesių planas

Daug elektros žiburių užsimojo iki Didžiojo Spalio švenčių uždegti Anykščių statybos-montavimo valdybos darbuotojai. Baigiamą elektrifikuoti Anykščių medelyno gyvenvietę. Sparčiai darbuojasi montuotojai „Levaniškio“ kolūky-

je, kur greitai laiku bus paleista nauja elektrinė.

Šiomis dienomis montuotojų kolektyvas pasiekė dar vieną darbo pergalę: dešimties mėnesių montavimo darbų planas įvykdytas 103 procentais.

Vykdydami socialistinius įsipareigojimus, darbe pa-

sizymėjo jaunas inžinierius R. Jakubonis, betonuotojas P. Kazlauskas, staliai Nečiūnas ir Povilauskas. Sparčiai darbuojasi tiesdami naujas elektros linijas elektromonteriai A. Saraka, M. Radzevičius.

C. BERCIONAS

Darbo žmogui

Prieš Spalio šventes didelis pagyvėjimas jaučiamas rajono pramkombinato įmonėse.

Į sluvyklą kasdien ateina darbo žmonės atsiimti ir užsakyti naujų drabužių. Siuvėjai darbuojasi tikrai nuširdžiai. O. Morkūnienė, A. Malinauskienė, Br. Taleikis dienos išdirbio normas įvykdo 105—110 procentų.

Sėkmingai įvykdė devynių mėnesių planą, avylynės dirbtuvės batsiuviai ši

mėnesį irgi gerai darbuojasi. J. Jarmolajevs, K. Rukša, R. Miknevičius dienos išdirbio normas viršija 15—20 procentų.

Naujuose namuose įkurtuves atšvęs dešimtys miesto darbo žmonių šeimų. Stalių dirbtuvė sėkmingai vykdo jų užsakymus. Gamindami langus, duris naujiems butams, pirmąja staliai L. Tarabilda, A. Tumas ir J. Budreika. Dienos užduotis jie įvykdo 110 procentų.

B. Melėniskis

Pagėgių rajono Piktupėnų tarybinio ūkio kiaulių augintojo V. VENSKAICIO

ATVIRAS LAIŠKAS

visiems Tarybų Lietuvos kolūkių ir tarybinių ūkių kiaulių augintojams

Brangūs draugai ir draugės!

Didingas septynmečio planas neregėtai sužadino darbo žmonių kūrybinę iniciatyvą, atvėrė tarybinei laudžiai plačias ir šviesias žengimo į komunizmą perspektyvas. Tad šiandien, kaip niekuomet anksčiau, šio žmonių kilnaus tikslo vardan verta ir reikla gerai padirbėti. Kiekvienas žmogus, kur jis bedirbtų, savo našiu darbu turi stiprinti mūsų socialistinės Tėvynės galią, aktyviai kovoti už taikos išsaugojimą. Ir mes, tarybiniai žmonės, kartu su milijonine taikos šalininkų armija, neleisime imperialistams, kad mūsų kūrybingą pilną patosą gyvenimą užtemdytų karo dūmai. Todėl mes karštai ir vieninčiai pritarame draugo Nikitos Chruščiovo pa-

darytam Generalinės Asamblėjos XV sesijoje pareiškimui dėl visiško ir visuotinio nusiginklavimo.

Vardan talkos, vardan šviesios komunizmo ateities turime kovoti visi. Savo kuklų darbo indėlį į šią kovą galime įnešti ir mes, kolūkių ir tarybinių ūkių gyvulių augintojai.

Suprasdamas partijos keliama uždavinį svarbą, aš šiais metais įsipareigojau vienas nupenėti 2100 bekonių. Šitą pasiryžau padaryti ne uždrebio vaikymadams, o norėdamas padėti tarybiniam ūkiui įvykdyti ir viršyti mėsos gamybos užduotį, kartu sumažinti šios produkcijos savikainą. Žinoma, tai ne lengvas uždavinys. Juk aš daviau žodį šiemet nupenėti visus tarybinio ūkio bekonus, kuriuos ankstesniais metais penėdavo keturi žmonės. Be abejo, jei viską reikėtų dirbti senais metodais, tai jokių būdu negalėčiau vienas atlikti keturių žmonių darbą. Todėl tarybinio ūkio vadovai, patikėdami man

šias atsakingas pareigas, pasistengė, kad kiauлідėse būtų mechanizuoti visi sunkūs darbo procesai ir kad technika galėtų našiai dirbti. Tuo tikslu visų pirma iš kiauлідžių pašalinome gardus, pradėjome kiaules laikyti palaidas, didelėmis grupėmis. Šis pertvarkymas leido toje pat kiauлідėje sutalpinti kiaulių beveik trigubai, vietoje trijų šimtų bekonių laikyti jų daugiau kaip devynis šimtus.

Be to, jau ankstyvą šių metų pavasarį kiauлідėse buvo įrengtos automatinės penėtuvės bei girdyklos. Tai irgi žymiai palengvino darbą, leido sutaupyti nemažą lėšų, kurios anksčiau būvo sunaudojamos pašarui ir vandens vėžiojimui. Tokiu būdu man susidarė galimybės vienu metu penėti apie 1000 bekonių.

Kiaulienės savikainos sumažinimui aš plačiai panaudoju ir kitus rezervus. Vasarą ir dabar ruošiu kiaules stengiuosi sušerti kuo daugiau pigių baltymingų žaliųjų

pašarų. Kiaulidėse laikomiems bekonom per vasarą iki soties duodavau žalių vienmečių mišinių ir dobilų, o dabar — susmulkintų pašarinių kopūstų ir runkelių lapų. Be to, kiaules gauna pieno išrūgų ir žalių bulvių. Įsitikinau, kad žalias bulves kiaules mėgsta neblogiau, kaip ir virtas. O juk bulvių šutrinimas sunkus ir brangus darbas. Mano prižiūrimai bekonai dabar per parą priauga 400—500 gramų gyvo svorio.

Per devynis šių metų mėnesius aš jau nupenėjau ir pristaciau valstybei 1941 bekona. Tai sudaro 2019 cent. kiaulienės. Vieno centnerio kiaulienės savikaina siekia 600 rub. Dabar peniu 1073 kiaules, iš jų apie 600 dar šiais metais atpenėsiu ir pristatysiu valstybei.

Rodikliai neblogi, tačiau aš jais dar esu nepatenkintas. Perskaitys Oriolo srities Pankovskio tarybinio ūkio kiaulių augintojos Aleksandros Komisarovos laišką (Nukelta į 2 psl.)

1960 m.

spalio

27 d.

Ketvirtadienis

Nr. 87 (1174)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

BALTARUSIJOS TSR. Paskaita „Meno vaidmuo darbo žmonių komunistiniame auklėjime“ pradėjo darbą pirmasis respublikoje Gomelio srities Uvarovo rajono kolūkio „1 Majas“ kultūros universitetas. Jį lankys daugiau kaip 100 kolūkiečių.

Nuotraukoje: universiteto klausytojai (iš kairės į dešinę) kiaulių šėrėja V. Pracevnikova, melžėja M. Minova, traktorininkas M. Stoliarovas ir bibliotekininkė Z. Saikovskaja. F. Romanovo (TASS) nuotr.

ATASKAITINIAMS SUSIRINKIMAMS PRASIDĖJUS

Kaip parodė praėjusių metų praktika, kai kurios partinės organizacijos, kaip „Laisvo darbo“, „Draugystės“ ir kitų kolūkių, ataskaitiniams susirinkimams ruošėsi skubotai, pranešimuose nebuvo giles partinės organizacijos atliktų darbo ir trūkumų analizės, kai kur susirinkimų metu slėpiai buvo vystoma kritika ir savikritika.

Norint išvengti praėjusių metų trūkumų, šiais metais ataskaitas ir rinkimus partinėse organizacijose reikalinga praveisti taip, kad jie mobilizuotų komunistus ir visus darbo žmones sėkmingam įgyvendinimui konkrečių uždavinių, kuriuos partija ir vyriausybė išskėlė pramonės įmonių, kolūkių, tarybinių ūkių partinėms organizacijoms. Svarbiausią komunistų dėmesį reikia sutelkti į organizacinio darbo stiprinimą, į tai, kad kuo plačiausiai būtų išvystytas socialistinis lenktyniavimas už septynmečio plano gamybinų uždavinių ir 1960 metų uždavinių įvykdymą pirmą laiką kolektyviniame darbe.

Ruošiamosios ataskaitiniais-rinkiminiais susirinkimams ir juos pravedamos, partinės organizacijos privalo giliai atskleisti pasitaikančius darbe trūkumus, numatyti konkrečias priemones jų pašalinimui. Būtina aptarti tokius klausimus, kaip brigadų, kovojančių už komunistinio darbo brigados vardą, sudarymą kolektyviniame rajono įmonėje. Tuo tarpu ligšiol netgi tokiose stambiose įmonėse, kaip „Spartako“ fabrike, statybos-montavimo valdy-

boje, Rubikių plytų ir drenažo vamzdžių gamykloje nėra nė vienos brigados, kuri pasiryžusi būtų dirbti ir gyventi komunistiškai. Gi šie klausimai turėtų būti kolektyvinių įmonių partinės organizacijos dėmesio centre.

Kolūkių partinės organizacijos turi aptarti kolūkių stiprinimo klausimus. Būtina numatyti priemones laukų derlingumo pakėlimui, tvirtos pašarų bazės sudarymui, gyvulių skaičiaus didinimui, jų produktyvumo pakėlimui, mobilizuoti komunistus ir visus darbo žmones sėkmingam 1960 metais prisilmtų išpareigojimų įvykdymui.

Partinių organizacijų ataskaitiniai-rinkiminiai susirinkimai turi pasižymėti giliu ideologiniu darbo klausimų nagrinėjimu. Komunistai turi skirti rimtą dėmesį organizaciniam darbu vykdančiam TSKP CK nutarimą „Apie partinės propagandos uždavinius šiuolaikinėmis sąlygomis“, darbo žmonių auklėjimui tarybinio patriotizmo ir proletarinio internacionalizmo, komunistinės moralės dvasia, konkrečiai kovai prieš buržuazinę ideologiją ir kapitalizmo atgyvenas, prieš buržuazinio nacionalizmo pasireiškimus, besąlyginiam lozungo „Kas nedirba, tas nevalgo“ įgyvendinimui.

Susirinkimuose reikia numatyti priemones partinių organizacijų sustiprinimui, ruošiant geriausius darbininkus, kolūkiečius į TSKP elles, išdėstyti komunistus svarbiausiose ir atsakingiausiose darbo barose.

Reikalinga pagerinti partinių organizacijų vadovų sąstatą, išrinkti pirmųjų partinių organizacijų sekretoriats išsilavinusius, pakankamai pasiruošusius ir aktyviausius komunistus, nes partijos ir vyriausybės keliama uždaviniai reikalauja gerų ir sumanių darbo organizatorių.

Būtina atkreipti kuo rimčiausią dėmesį komjaunimo organizacijų darbu. Negalima taikstyti su tuo, kada komunistai metų bėgyje nedalyvauja komjaunimo organizacijų susirinkimuose, nenukreipia jų darbo reikiama linkme.

Reikia atkreipti dėmesį į valdinės agitacijos išvystymą, ypač kolūkiuose. Rajono partinės organizacijos turi artimiausiu laiku pasiekti,

kad kolektyviniame ūkyje tarybinio ūkio fermose būtų įruošti raudonieji kampeliai, ne rečiau kaip kas mėnesį pravedamos brigadų dienos, kad kolektyviniame gyventojas praturtėtų spaudą.

Būtina numatyti priemones agitatorių darbo, paskaitinės propagandos pagerinimui.

Rajono partinės organizacijos ataskaitinių rinkiminių susirinkimų metu turi giliai išanalizuoti atliktą darbą, išskirti visus trūkumus, kurie pasitaikė darbe. Reikia nukreipti komunistus ir visus darbo žmones TSKP XXI-jo suvažiavimo nutarimų įgyvendinimui.

V. MURININKAITIS
LKP rajono komiteto organizacinio skyriaus vedėjas

Anykštėnų delegatai

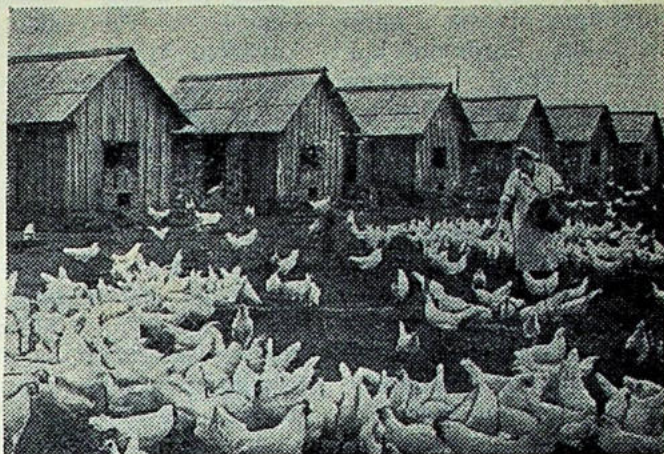
Sekmadienį, susirinkę Anykštėnų J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos salė, rajono mokytojai rinko delegatus į pirmąjį LTSR mokytojų suvažiavimą.

Anykštėnų rajoną atsto-

vaus geriausi mokytojai — Pauriškių pradinės mokyklos vedėja M. Jurgevičienė, J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos mokytoja Br. Susnienė ir kt.

A. Džiumpa

VLADIMIRO SRITIS. Gusj-Chrustalno rajono „Bolševiko“ kolūkis įvykdė du metinius mėsos pardavimo valstybei planus. Čia nemažas nuopelnas paukštinkinių, kurios sėkmingai vysto paukštinkystę. Šiais metais pastatyta 15 kilnojimų namelių, kuriuose auginamos vištos mėsai.

Nuotraukoje: bendras vištėdės valdas „Bolševiko“ kolūkyje. N. Akimovo (TASS) nuotr.

Kaip vykdoma išpareigojimai?

ATASKAITĄ REIKĖS DUOTI!

Į kolūkio raštinę atėjo perpykęs galvijų fermos vedėjas Pr. Nargėlas.

— Pareiškimą rašau ir daugiau nedirbu, — pasakė jis.

Užsūstino fermos vedėjas tikrai ne be reikalo. Kantrybės taurė išsilėjo per kraštus ne tik jam vienam.

Kodėl žmogus visą laiką geras vadovavęs fermai, staiga nutarė ją mesti, o juo ruošiasi pakeisti kiti atsakingi kolūkio darbuotojai?

Neperseniausiai į kolūkį atvyko dirbti naujas agronomas F. Zulonas. Iš pirmų dienų pamilo jį kolūkiečiai. Jie mato, kad agronomas už kolūkį galvą deda. Tai kaip tokio žmogaus negerbsi!

Nepraėjo ir pusmetis, o agronomas irgi visiems garsiai pareiškė:

— Nedirbsiu aš šiame kolūkyje. Neįmanoma.

Kodėl? Gal šitie žmonės pabūgo darbo, sunkumų?

NUTARTA, BET NEPADARYTA

Rugsėjo pabaigoj kolūkio pirmininkas Bačiulis valdybai pareiškė eilias atostogauti. Kas reikia, tai reikia. Vyras su-tiko, tegu atostogauja pirmininkas! Bačiulis pareigas perdavė agronomui. Tame pat valdybos posėdyje buvo nutarta nuo spalio 1 dienos pradėti ruošti tvartus žiemai. O darbu daug. Reikia karvėms naujas edžias padaryti, vienos karvės stogo beveik nėra. Uždengti reikia.

Veršelių nėra kur laikyti. Reiškia, statybos brigadai darbo ligi kaklo. Tik spėk suktis. Agronomas bėga šen, bėga ten. Reikia žiūrėti, kad ir bulviakasis nešlubuotų, kad runkeliai žiemoti lauke nepasiliktų. Užbėgo pas statybininkus.

— Vyrūčiai! Reikia lentas plauti, edžias diryti. Oras šaltyn eina.

— Mes pirmininko namui statybinių medžiagų ruošiam, — atsakė. — Jis pats liepė.

Darbo bus trims savaitėms.

Agronomas nustebo nejuokais. Kaip gi čia dabar išleis: pats Bačiulis liepė tvartus žiemai ruošti, o statybos brigadą savo žinion paėmė.

Praėjo trys savaitės. Statybininkai nuo ryte-

lio ligi vakaro zvirbino gaterį, ruošė pirmininko rūmeliui lentas, rastus.

O kas tarp kolūkio fermose štai kokia padėtis: trečioje brigadoje esanti karvidė iki šiol be stogo, edžios karvėms nepadarytos, tvarte kol kas tebėra laikomos kolūkio vištos, o tuo tarpu karvės stovi lauke, kelios po atviru dangumi apsisiveršavo. Reikėjo į tvartą laikinai parginti, bet nėra kur. O kasdien vis šalčiau ir šalčiau.

Edžios, tvartų stogai ir durys kol kas dar miške, medžiais tebeauga, niekas nesiruošia jų kirsti. Statybininkai laiko neturi, nes pirmininko rūmeliui tai šio, tai to prireikia.

Atels Bačiulis į darbą po atostogų ir tikriausiai sakys: „Nebuvo manęs, tai nieko ir nedirbot, tvartų neparuošė“.

O kas dėl to kaltas? KODEL NEĮVYKO SUSIRINKIMAS?

Matydami, kad reikalinga tokia linkme rieda, kolūkio komunistai nutarė sušaukti atvirą partinį susirinkimą, jame pasitarti, kaip kuo skubiau paruošti fermas žiemai. Komunistai pranešė savo nuomonę partinės organizacijos sekretoriui Bačiuliui. Jis irgi tam pri-tarė.

— Tegul susirenka žmonės penktadienį. Tik visiems praneškite. Aš irgi ateisiu.

Susirinko fermų darbuotojai, brigadininkai, kolūkiečiai. Atėjo Bačiulis. Pasiėmė kolūkio sunkvežimį ir išvažiavo

ieškoti talkininkams, kurie tą dieną kasė jo bulves, vaišių.

Zmonės vis laukė. Be to ir mašina buvo reikalinga malūnan grūdus vežti. Traktorininkas J. Čiulinskis, šiltnaminių kas S. Belousovas visą dieną pragašo ir grūdų nesumalė. Visą dieną kontoroje išbuvo, belauk-dama mašinos, ir fermos vedėja A. Bisikirskaite.

Apie pavakarį susirinkusiems kažkas pranešė, jog susirinkimas neįvyks. Bačiulis su šoferiu geria pas kolūkietį Abramovą.

Tą dieną niekas nedirbo ir antroje brigadoje, nebuvo nukasta nė hektaras bulvių, nes visi kasė pirmininko bulveles, o kas nekasė, sėdėjo namuose.

— Tokia dienele šuniui ant uodegos nuėjo, — dejuoja brigadininkas.

Zmonės pasipiktinę pirmininko elgesiu. Juk tokios istorijos kartojasi ne pirmą kartą. Dėl to kenčia bendri reikalai. Kolūkis tik 63 procentais tęjė vykde mėsos ir aple tiek pat plieno gamybos išpareigojimų. Kolūkio kasoje švilpauja vėjai. Tad kaip žmonėms nesišaudinti?

Nereikia fermos vedėjui rašyti pareiškimo dėl atleidimo. Nereikia ir agronomui kelti sparnų. O reikia vieną dieną, visiems kolūkiečiams suėjus, Bačiulio paklausti: ar nori dirbti kolūkio vadovu, drg. Bačiuli? Ataskaitą reikės žmonėms duoti!

Br. Millaševičius
LKP rajono komiteto instruktorius
Č. Bytautas
„K. d.“ koresp.

Pagėgių rajono Piktupėnų tarybinio ūkio kiaulių augintojo V. VENSKAČIO

ATVIRAS LAIŠKAS

visiems Tarybų Lietuvos kolūkių ir tarybinių ūkių
kiaulių augintojams

(Atkelta iš 1 psl.)
draugui Nikitai Chruščiovui, aš susimasčiau: ar viską jau padariau klaidienos gamybai padidinti ir jos savikainai sumažinti? Ir, štai, pasitaręs su tarybinio ūkio direktorium Henriku Bendorfu, priėjau išvados, kad žiemet galiu padaryti žymiai daugiau, negu buvau išpareigojęs. Todėl aš dabar išpareigoju antraisiais septynmečio metais nupenėti ne 2100, bet 2323 bekonus ir pagaminti 2300 centnerių klau-

nos. Esu tvirtai įsitikinęs, kad savo žodį tęsėsiu. O ateinančiais metais nupenėsiu nemažiau kaip 2800 klaukių.

Draugai, kolūkių ir tarybinių ūkių klaukių augintojai! Prasidėjo lemiamas ketvirtis antriesiems septynmečio metams prisilmtiems socialistiniams išpareigojimaiams įvykdyti. Todėl dabar kuo plačiau panaudokime visus turimus rezervus klaukių priesvorinui didinti ir klaidienos savikainai mažinti. Juk nuo mūsų darbo, pastan-

gu, išradingumo žymia dalimi priklauso duotojo žodžio ištesėjimas. Tad pasistenkime, kad rudėnį ne lėčiau didėtų penimų klaukių priesvoris, kad visos penėjimui išskirtos klaukės dar šiemet būtų nupenėtos iki bekoninės kondicijos ir pristatytos valstybei.

Brangūs draugai! Artėjančias Didžiojo Spalio 43-ąsias metines pažymėkime naujais ir dar didesniais darbo laimėjimais.

Duokime Tėvynei daug ir pigios klaidienos.

RACIONALIZATORIŲ DOVANOS

Plytų formavimo sezono metu ilgokai vargo su plytų plaustymo automatu. Dvi nuėmėjos jokiu būdu nesuspedavo nulmti plytų. Beskubėdamas jos trukdydavo viena kitai, lmdavo iš karto po 3—4 plytas nuo staliuko. Dėl to plytos desiforuodavo, o kas devinta-dešimta krisdavo nuo staliuko ir vėl ją reikėdavo formuoti iš naujo.

Mes nutarėme prailginti automato staliuką 15 cm. Rezultatas buvo puikiausias. Nuėmėjos

jau laisvai suspėdavo nulmti plytas, formavimo niekalas sumažėjo. Tai tik šis, iš pažiūros nežymus, patobulinimas davė galimybę kas pamalną pagaminti 2 tūkstančiais plytų daugiau ir sutaupyti vien darbo užmokesčio 92 rub.

Sunkiai rieda senos laidos vagonėliai. Reikalas tas, kad jų guoliai ketiniai, slystamieji. Dėl to vagonėlius 2—3 kartus per metus tekdavo remontuoti, kasdien tris kartus tepti ir t. t. Mes pakeltėme slystamuosius

guolius rutuliniais. Efektą gavome didžiulį: per sezoną sutaupėme 300 kg tepalų, 5800 rb., kurie būdavo sumokami už vagonėlių guolių remontą. Bet tai dar ne viskas. Anksčiau vagonėlius stumdavo 5 žmonės, o dabar 4 suspėja, be to, sutaupėme ir maždaug 32 žmogaus darbo dienas, kurios susitrukdavo keičiant guolius.

Tiesa, dar ne visai išspręstas vagonėlių ratukų klausimas. Reikalas tas, kad ratukai yra ketiniai, dažniausia bloginiai.

atlieti ir juos tenka kelti du-tris kartus per metus. Tokiu būdu tenka perlydyti apie 3 tonas ketaus ir apdoroti 130 ratukų. Be to, šie ratukai žymiai sunkesni, negu plieniniai.

Mūsų įmonėje plieniniai ratukai išlaiko tris ir daugiau metų. Todėl mes manome, kad pramkombinato vadovybė priims pasiūlymą pakeisti ketinius ratukus plieniniais.

Įtemptai dirbo du žmonės gabendami kurą žiedinei krosniai, kol buvo naudojama rankinė gervė vagonėliui ant krosnies užtraukti. Mes pritaikėme špulę ir pastatėme 1,7 kilovato elektros variklų. Darbas iškart palengvėjo. Šiuo metu vienas žmogus suspėja tiekti kurą, nors gaminių išdegama 30 proc. daugiau, negu anksčiau. Be to, šiame bare sutaupyta apie 6000 rb. atlyginimo.

Ilgą laiką šlakas ir pelenai iš krosnies buvo vežami arkliniu vežimu. Nuo svorio ir smūgių

verčiant, vežimas greit susidėvėdavo. Maža to, dar visą laiką reikėjo laikyti arklių. Darbininko Petniūno pasiūlymu šlako ir pelenų išvežimui paruošėm vagonėlį ir šiuo metu vienas žmogus suspėja išvalyti ir nuvežti atliekas. Nei vežimo, nei arklio nebereikia.

Žiemos metu motorinėje dirbančiam dizeliniam varikliui aušinti buvo iškastas šulinys. Bet, nusiūgus vandeniui, variklio siurblys vandens nebeištraukdavo. Teko statyti atskirą, pajėgesnį siurbį. Tuomet užšalo vamzdžiai. Išėiti iš padėties surado racionalizatoriai. Motorinėje pastatėme 4 kub. m talpos baką, kurį pakėlėme truputį aukščiau motoro siurblio. Tuo būdu vanduo laisvai suteka į

siurbį. Išmetamąjį vamzdį pravedėme virš bako. Paruošėme skardinį slėtą išmetamo-grįžtamo vandens paskirstymui ir aušinimui. Paros bėgyje vanduo baka įkaista tik 40—60 laipsnių. Be to, jeigu šalčių metu reikėdavo sunaudoti daug kuro motorinės apšildymui, tai šiuo metu kuro poreikavimas sumažėjo 40 proc., nes įkaitęs vanduo palaiko patalpoje šilumą. Baką tenka papildyti paros bėgyje 2—3 kibirais vandens. Iš čia nurodytų keletos igyvendintų racionalizatorių pasiūlymų matyti, kiek naudos jie duoda įmonei. Mūsų racionalizatoriai ir toliau ieškos būdų tobulinti gamybos procesams.

L. ZEMAITIS
Vikonių plytinės vedėjas

Gera iniciatyva

Raikoopsajungos valdytojo kabinete pasigirdo telefono skambutis. Skambino iš Gerkonų pradinės mokyklos. Prašė įrengti kioską be pardavėjo.

Praėjus savaitel, iš Gerkonų mokyklą atvažiavo raikoopsajungos automašina, kurioje buvo spinta su visomis reikalingomis mokinėms prekėmis.

— Prekes atvežėm, — pasakė revizorė-instruktorė Simašklėnė. — Tik kaip bus su materialine atsakomybe.

— Nebijokit, — nuramino ją mokytojas. — Materialinę atsakomybę aš prisimu. Svarbu, kad mokinėms neberekėtų dėl trintuko ar plunksnos klampoti kelis kilometrus į parduotuvę.

Taip Gerkonų mokykloje atsirado spinta su prekėmis be pardavėjo.

Neužilgo šios mokyklos pavyzdžiu pasėkė ir Mičionų mokyklos vedėja drg. Juodgalvienė. Taip, mokytojų iniciatyvos dėka, dviejose mūsų

raiono pradinėse mokyklose atsirado kioskai — spintos be pardavėjo.

Tačiau galima, kad tik dviejų mokyklų mokytojai rūpinasi savo mokiniams. O kur kitų mokyklų mokytojai? Juk rajone yra daug mokyklų, ypač septynmetėlių, kurias lanko nemažas skaičius mokinių, o parduotuvės nuo mokyklų yra toli. Kodėl šių mokyklų mokytojams nepasektį Gerkonų mokyklos mokytojo pavyzdžiu? Kodėl jie negali pasirūpinti savo mokiniais?

Raikoopsajungos val-

dyba mielai ateis į pagalbą, tik reikia prausti, kad reikalinga spinta be pardavėjo.

Be to, spintos be pardavėjo atlieka didelį auklėjamąjį darbą. Mokiniai susipažįsta su naujomis prekybos formomis, įpranta patys apsiurti ir išugdo sąžiningumo jausmą.

Todėl nebijokime materialinės atsakomybės už prekes ir įsteikime kiekvienoje mokykloje spintą be pardavėjo.

V. TYLA

Raikoopsajungos instruktorius-revizorius

Ar ilgai vargsim?

Nors Raguvėlė tampa kaskart judresne vieta, Žemės ūkio technikas auga, jame mokosi daugiau kaip 100 moksleivių, bet prekyba čia apgallėtina.

Dažnai net druskos ir degtukų nėra kur nusipirkti. Mat parduotuvė jau antra savaitė uždaryta. Nejaugi negalima jos greičiau sutvarkyti? Juk tai vienintelė parduotuvė! Nėra kur nusipirkti duonos, cukraus, muilo. Mums, moksleiviams reikia sąsiuvinų.

Kur visa tai gauti? Valgyklą pas mus yra, bet maistas joje palyginti brangus ir maitina blogai: kasdieną vis ta pati dešra, kopūstai, žirniai. O kur nusipirkti sviesto ir kt. produktų. Tenka važinėti į Panevėžį ir gaišti taip brangų pamokų laiką. O dabar ir išvažiuoti nebegalima, nes nekursuoja autobusai.

Mes, būsimieji žemės ūkio specialistai, reikalaujame visus nesklaidumus nedelsiant pašalinti.

Grupė moksleivių

Prieš dvejis metus netoli nuo Komsomolsko prie Amuro prasidėjo stambiausio Tolimuosiuose Rytuose popieriaus-celiuliozės kombinato ir Amursko miesto statyba. Tūkstančiai komjaunimo pasiluntinių, atvykusių į taigą, tapo puikiais statybininkais.

Viktoro Potapovo vadovaujamos dažytojų brigados, kovojančios už komunistinio darbo brigados vardą, narių dalyvavo daugelio namų statyboje.

Nuotraukoje: dažytojų brigados narių komjauniai (iš kairės į dešinę) Nina Medvedeva, Anatolijus Zacharovas ir Jelena Gindenko gerisi gimstamio naujo miesto gatvėmis.

N. Suvorcevo (TASS) nuotr.

Kiekvieną dieną „Peragalės“ kolūkio IV-os laukininkystės brigados laukuose sutiks senyvą, nuo metų naštos šiek tiek linktelėjusį, žmogų. Tai kolūkietis Anicetas Savickas. Nors jis šiemet praleido jau 64 savo gy-

Darbštus kolūkietis

venimo vasarą, bet aktyviai dalyvauja kolūkinėje gamyboje. Kiekvienais metais jis išdirba po 300—320 darbdienų. Siemet jų irgi turi jau 180.

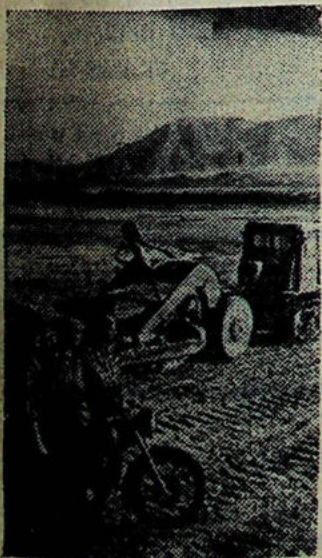
— Dirbau visiems: ir

ponams, ir buožėms. Mano darbu pelnėsi kiti. O štai dabar dirbu sau. Dėl to ir dirbti smagu, ir gyventi gera, — sako Savickas.

Darbas Savicko rankose tirpte tirpsta. Jau ką paoms, tą padarys sąžiningai.

Tokių žmonių kaip Anicetas Savickas „Peragalės“ kolūkyje yra daug ir jais kolūkiečiai didžiuojasi.

V. Vitkūnas

ALMA-ATOS SRITIS. Sparčiais tempais didinami vynuogynų plotai Cilikso tarybiname ūkyje. Kasmet čia įsisavinami plėšiniai Ala-Tau papėdėje. Anksčiau nenaudojami plotai dabar paverčiami vynuogynais.

Nuotraukoje: lyginama žemė vynuogynams.

DAUGIAU ŽALIŲJŲ SODINIŲ

Ar pakankamai yra medžių, krūmų ir gėlių Anykščiuose, kituose mūsų rajono miesteliuose, gyvenvietėse ir pakelėse? Kur dar galima užvesti gyvatvorių, pasodinti medelių?

Dabar, rudens metu, kai medelius ir krūmus galima sėkmingai persodinti, tokie klausimai turėtų kilti kiekvienam. Juk medelių sodinimas ir aplinkos tvarkymas tai pats maloniausias laisvalaikio praleidimas ir kartu labai naudingas darbas. Pedagogo rankose — tai puiki priemonė auklėti mūsų jaunimą gam-

I. VILKONČIUS

Anykščių rajono gamtos apsaugos draugijos pirmininkas

tos ir Tėvynės mellės dvasia.

O vis tik dar yra daug taisytinų dalykų: neapsodintose medeliais pakelėse, gatvėse daug kur nulaužti ir nudžiūvę medeliai, prie naujai pastatyto pastato visai nėra medelių.

Štai Anykščiuose, J. Bičiūno gatvėje apie 50 proc. nudžiūvusių uosialapių klevų išstovėjo visą vasarą. Juk jie nepuošė Anykščių. Neseniai miesto DZD Tary-

bos vykdomojo komiteto iniciatyva šie nudžiūvę medeliai buvo nuplauti. Kels ta, kodėl jie nebuvo nuplauti sulig žeme, o palikti 50—70 cm aukščio sausai stagarai su atžalomis. Nereikėjo jų palikti: stagarai nesužaluos, iš daugybės atžalų išaugs kerėpla, o ne gatvės papuošalas. Jei jau būtų nudžiūvęs labai vertingas, retas medelis ir likę keltos atžalos, reikia palikti tik vieną iš jų ir jį auginti būtinai prižiūrus prie kuolelio. Uosialapių klevų taip auginti neverta. Kad neišdarytume valzdo, vietoje nudžiūvusio

pasodinkime tokį pat naują. Juk gražiau kal gatvėje visi medeliai vienodi.

Talkos gatvėje taip pat pusė pasodintų uosialapių klevų nudžiūvo. Dirvožemiu kaltės nesuversime. Talkos gatvėje daugumoje priemolis, o uosialapis klevas sodintinas nederlingoje dirvoje, kur vertingesnių rūšių medžiai neauga. Kaltė tenka sodintojams, kurie, matyt, neprisiėmė elementariausių sodinimo taisyklių. O jų, pačių svarbiausių, nedaug. Tik trys: užpylus ant šaknų žemes, gerai apmindyti, medelį prižiūrėti prie kuolo, aplaistyti šakas, pašalinant jų ne mažiau, kaip trečdali.

Daug trūkumų yra didesnių miesto įmonių ir organizacijų teritorijų apsodinime. Visiškai nėra žaliųjų sodinių prie naujųjų tarybinės statybos-montavimo valdybos statybų ir dirbtuvių. Maža jų statybos-remonto kontoros teritorijoje. Naujasis „Spartako“ fabrikas atrodytų kur kas gražiau, jei būtų apsodintas medeliais.

Anykščių miesto gatvių apsodinime nėra buvę sistemų, nes dabar centrinėje gatvėje nėra senesnių, vienodais atstumais susodintų, gražių apkarpytų medžių. Troškūnai šiuo atžvilgiu atrodo gražiau. Ten centrinėje gatvėje auga

(Nukelta į 4 psl.)

DAUGIAU ŽALIŲJŲ SODINIŲ

(Atkelta iš 3 psl.)

storokos, vlenodos, gražiai apkarpytos liepos. Ir šiemet Troškūnų miesto DŽD Tarybos vykdomasis komitetas rodo puiklį iniciatyvą. Gėlės Anykščių miesto gatvių apsodinimas ir dabar vyksta be sistemos ir labai silpnai. Tik miesto centras gerai sutvarkytas, o toliau, ypač naujose gatvėse, labai mažai medelių tepasodinama. Apsodindami visą gatvės ilgį iš karto, galime pasiekti vienu metu, o dalimis sodindami tik išdėkome valzdą. Be reikalo per daug sodinama uosialapių klevų. Miestuose uosialapiai klevai sodinami tik sunkiai apželdomose vietose: buvusių griuvėsių rajonuose, akmenynuose, žvyrnuose. Gatvių apsodinimui kol kas nepažeidžiamos yra liepos. Uosialapiai klevai karpomi leidžia labai ilgus (1,5–2 m) ūgius, kurie kliudo ryšių linijoms. Be to, jie gražiai medžiais neišauga, vėlesniame amžiuje pradeda

skurdžiai atrodyti. Liepos šių trūkumų neturi. Daugelis miestų apželdinimo specialistų mėgsta kaštanus, kurie Anykščiuose ir kituose rajono miesteliuose turėtų rasti vietą. Reikia vertinti medžius su slauromis lajomis — piramidinius topolius ir tujas. Tai tiesiog medžiai — papuola, kurie būtinai miestų ir gyvenviečių skoningam architektūriniam apiformimui.

Miestų ir gyvenviečių apželdymo darbas yra sudėtingas, reikalaujantis preciziškumo. Šį darbą reikia vykdyti apgalvotai ir skoningai. Negalima pradėti sodinti medelių neišvalž duojant, kaip jie atrodys po dešimties ar dvidešimties metų. To neapgalvojus kartais net skveruose pasodinami medeliai, kurie ilgai neišauga stambiais medžiais ir sudaro pavėsį. Tada gėlės jame nebegali augti ir toks skveras laiku bėgant pavirsta bulvaru, parku ar net miškeliu. At-

tinkamų medžių ir krūmų rūšių parinkimas vienam ar kitam tikslui yra būtinas gyvenviečių apželdinime, nes vienur tinka aukšti medžiai ar krūmai, kitur žemaūgiai. Parenkant medžių ir krūmų rūšis, būtina taikytis ir prie esamų dirvožemio sąlygų, nes ne visi rūšys gali gerai augti sausuose, pederlinguose ar drėgnuose dirvožemiuose.

Nors miestų vykdomieji komitetai turi lėšų miestų apželdymui, tačiau jų švastyti, perkant mažaverčių medžių ir krūmų rūšis, neverta. Daugiau reikia panaudoti vietinę, rajone esančią sodinamąją medžiagą, kuri yra keleropai pigesnė už tą, kurią Anykščių miesto vykdomasis komitetas perka irgabenasi iš kitų rajonų. Jei jau perkame iš kitur, tai

pirkime vertingas rūšis: piramidinius topolius, tujas, šėivamedžius, jazminus, verkiančiuosius gluosnius, sedulas, dygiasias sidabrinės formos egles.

Miškų ūkis liepas iš miško atleidžia po 0,30 rub. už 1 m aukščio medelį. Tokiu būdu sodinimui tinkama liepaltė kainuoja apie 1 rublį. Tik reikia darbo jėgos ją miške iškasiti ir parsivežti. Dviejų metų geltonojo žirnečio daigai parduodami po 0,40 rub. Jie tinka gyvatvorėms.

Visose apylinkių DŽD Tarybose yra sudarytos gamtos apsaugos kuopelės, bet daugumas jų mažai rodo iniciatyvos žalesiems sodinimams vesti. Tik Viekšnių gamtos apsaugos kuopelė pasodino miestelyje nemažą kiekį medelių. Daugumas mokyklų sodina medelius savo teritorijose, bet gyvatvorių mažai užvešia. O juk gyvatvorė daugeliu

atvejų gali pakeisti medinę tvorą, o be to ji gražiau atrodo.

Dėl kai kurių trūkumų Anykščių miesto apželdyme negalima kaltinti vien miesto DŽD Tarybos vykdomojo komiteto, kuris, neturėdamas pakankamai darbo jėgos, didesnės apimties darbų negali atlikti. Miesto vykdomasis komitetas turėtų imtis iniciatyvos (traukti į medelių ir krūmų sodinimo darbą vietos gyventojus, stambesnes įmones ir organizacijas, mokyklas. Už medelius ir krūmus apmokėti gali vykdomasis komitetas, o juos pasodinti visi visuomenine tvarka. Derinant prie miesto generalinio plano, glaudesnę ryšių reikėtų palaikyti su rajono architektu, pasitarti su gamtininkais.

Šį rudenį dar daug galima atlikti. Reikia tik imtis iniciatyvos.

Scenoje — dūdų orkestras

Pilna J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos salė mokinių. Prasiveria scenos užuolaidos. Salė nušviuota, o užbalgus groti — audringi plojimai, prašymai pakartoti.

Dūdų orkestras, vadovaujamas mokytojo Pr. Aleksiejaus, atliko didelį koncertą.

J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos mokleivių dūdų orkestras susikūrė prieš pusantų metų. Iki šiol jis pasiekė gerų rezultatų, pulkial užsirekomendavo Panevėžio zonos mokleivių-turistų sąskrydyje, buvo pakviestas groti net į respublikinį mokleivių-turistų sąskrydį Niidoje. A. Džiumpa

Tarptautinės pabiro

„Baudžiamieji“ įstatymai

Australijos darbo žmonės vis smarkiau kovoja už savo gyvybines teises. Dėl to Australijos vyriausybė vis kėičiau užsuka veržles, griebdamasi visų priemonių, kad nuslopintų šį judėjimą. Šiuo tikslu vyriausybė neseniai paruošė naują baudžiamųjų įstatymų projektą. Komunistų sąvaista šis „Tribiun“ vadina šį įstatymo projektą „vyriausybės ir imonininkų įrankiu prieš darbininkų klasę“. „Šie vadinamieji „baudžiamieji“ įstatymai, — ironiškai pastebi „Tri-

biun“, — visų mažiau sial jaudina kriminalinius nusikaltėlius, nes jais stengiamasi apkarpyti paprasto, įstatymus gerbiančio piliečio teises“.

Naujajame įstatymo projekte, kurį pažangioji spauda vadina „drakonisku“, yra daugybė straipsnių, kurie „nusikaltimu“ skelbia įvairias darbininkų klases politinės ir ekonominės kovos formas. Antai, į „nusikaltimų“ grafą įtraukta bet kuri veikla, „skatinanti įvairių klasių priešišumą ir nepa-

lankumą“. Kitaip sakant, įstatymo projekto „kūrėjai“ skelbia „nusikaltimu“ darbo žmonių kovą už didesnę darbo užmokestį, už trumpesnį darbo savaitę ir geresnes darbo sąlygas.

Vienas naujojo baudžiamojo kodekso straipsnis duoda generalgubernatoriui teisę savo nuostata paskelbti „uždrausta vieta“ bet kurią imonę ar pramonės rajoną. Praktiškai tai reiškia, kad sustreikavę darbininkai turi būti teisiami ir gali būti įmesti į kalėjimą.

ma septyneriems metams. Šiuo tikslu imonininkui pakanka pareikšti teisme, kad darbininkas „nepatikimas“.

Stengdamiesi pažangiosios jėgos neleisti kovoti prieš vyriausybės užsienio politiką, įstatymo projekto autoriai įtraukė į jį straipsnius apie „valstybės išdavimą“. Juo, pavyzdžiui, vadinami veiksmal, kuriais remiama kolonijų tautų kova už savo nepriklausomybę bet kuria forma — žodžiu ar raštu.

Viskas armijai...

Dešimtys gerų namų Anglijoje, priklausančių karo ministerijai, ilgus metus būna tušti. Tuo pačiu laiku daugelis anglų šeimų priverstos gyventi ankštuose, prastuose butuose, kuriuose nėra elementarių sanitarijų sąlygų. Tokia išvada daro anglų laikraštis „Sandi piktoriel“, tyręs darbo žmonių gyvenimo sąlygas.

Laikraštis rašo, kad Pulo mieste (Dorsetširo grafystė) butų gavimo sąrašuose yra maždaug du tūkstančiai šeimų. Tuo pačiu metu, rašo „Sandi piktoriel“ greta stovi 30 karo ministeri-

jos namų, kurie jau keletą metų tušti.

Anot laikraščio, tokių atsitikimų dabartinėje Anglijoje anaipol ne vienas. Antai, šachtininkų Moltbio gyvenvietėje (Jorkširo grafystė) neapgyventa 50 namų, kai tuo tarpu šachtininkams labai trūksta butų.

O štai kokį valzdą piešia laikraščio „Sandi dispeč“ korespondentas, kuris aplankė nedidelį Nacfordo miestą (Češiro grafystė): „Šiandien aš turėjau nuostabų pasivaikščiojimą... vaikščiojau po tuščius namus. Jau trejus metus šiuose moderniškuose geruose

namuose niekas negyvena. Aplink juos klesti piktžolės, kai tuo tarpu 220 šeimų beviltiškai laukia butų“.

Spaudžiama visuomenės, kuri pasipiktinusi tokia skandalinga padėtimi, vietos savivaldos

valdžia ne kartą mėgino nupirkti šiuos namus iš karo ministerijos ir apgyvendinti juose dalį tų, kuriems reikia butų, bet nieko iš to neišėjo.

(TASS-ELTA)

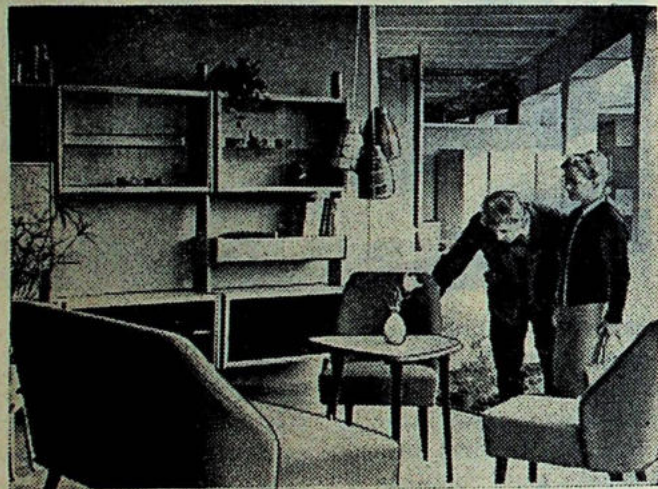
Redaktorius
St. VINCIŪNAS

Skiemonių vidurinės mokyklos VIII klasės vadovas ir mokiniai giliai užuojautą reiškia
SATKŪNAITEI FILOMENAI,
jos mamytel mirus.

MEDŽIOTOJŲ DĖMESIUI

Spalio mėn. 30 d. 11 val. Anykščių kultūros namuose įvyks rajono medžiotojų susirinkimas. Visų rajono medžiotojų (tame tarpe ir buv. Troškūnų raj.) dalyvavimas būtinas.

Anykščių miškų ūkis miestų, gyvenviečių ir sodų apželdymui parduoda:
iš Raguvėlės girininkijos medelyno — maumedžius ir liepaltes;
iš Troškūnų girininkijos medelyno — geltonojo žirnečio daigus ir maumedžius.

Vilniuje, Vingio parke, Estrados patalpose atidaryta Respublikinė tautosios dekoratyvinės dailės eksponatų ir dailiosios pramonės gaminių paroda. Tai pirmoji tokio profilio paroda respublikoje. Joje daugiau kaip 1000 eksponatų. Lankytojų dėmesį patraukia butų, įstaigų darbo kambarių, kavinių interjerai, puikūs baldai, kuriuos pagamino Liaudies ūkio tarybos imonės, gintaro, keramikos, tekstilės, avalynės gaminiai.

Ketvirtadienio parodoje organizuojami lankytojų susitikimai su dailininkais, baldų konstruktoriais, Modelių namų darbuotojais.

Nuotraukoje: vienoje parodos salių.

B. Bučello (ELTOS) nuotr.

Sportas

Tarpklasinės krepšinio varžybos

Praejusios dvi savaites J. Biliūno vardo vidurinėje mokykloje vyko vyresniųjų (VIII-XI) klasių tarpklasinės krepšinio varžybos. Berniukų grupėje kova vyko labai apylygiai. Vienuoliktoji laimėjo prieš dešimtokus vos vienu tašku 18:17, bet pralaimėjo devintokams rezultatu 50:64, o dešimtokai nugalėjo devintokus 69:59. Tuo būdu trys komandos surinko po lygiai taškų ir vietą turnyrinėje lentelėje nulėmė taškų santykis. Tuo būdu dešimtokai tapo mokyklos čempionais, o devintokai užėmė antrąją vietą.

Merginų grupėje čempionėmis tapo XIa klasės penketukas.

A. Cvetkauskas

Xa klasės mokinys

Sutvarkyti tiltą

Kelyje Andrioniškis — Mikieriai — Svėdasai yra senas medinis tiltas. Jo grindys — apvalūs, neprikalti prie balčių rasti galiai. Todėl reikia turėti cirko artil-

to gabumų, norint pervažiuoti per besiritinėjantįs pagalius.

Ar ne laikas sutvarkyti tiltą?

K. Kellūnas